TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2019. gada 19. septembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tirdzniecības politika – Antidempinga maksājumi – Velosipēdu, kas nosūtīti no Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas un Tunisijas, imports – Galīgā antidempinga maksājuma, ko piemēro Ķīnas izcelsmes velosipēdu importam, attiecināšana uz importu no šīm valstīm – Īstenošanas regula (ES) Nr. 501/2013 – Spēkā esamība – Pieņemamība – Prasītājas pamatlietā prasības atcelt tiesību aktu necelšana – Saistītais importētājs – Tiesības celt prasību atcelt tiesību aktu – Regula (EK) Nr. 1225/2009 – 13. pants – Apiešana – 18. pants – Sadarbības neesamība – Pierādījumi – Netiešu pierādījumu kopums

Lietā C-251/18

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu saskaņā ar LESD 267. pantu, ko *Rechtbank Noord-Holland* (Ziemeļholandes tiesa, Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2018. gada 6. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2018. gada 12. aprīlī, tiesvedībā

Trace Sport SAS

pret

Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven,

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Vilars [*M. Vilaras*], tiesneši K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] (referente), D. Švābi [*D. Šváby*], S. Rodins [*S. Rodin*] un N. Pisarra [*N. Piçarra*],

ģenerāladvokāts: Dž. Pitrucella [*G. Pitruzzella*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– Nīderlandes valdības vārdā – *M. K. Bulterman* un *M. A. M. de Ree*, pārstāves,

– Eiropas Savienības Padomes vārdā – *H. Marcos Fraile* un *B. Driessen*, pārstāvji, kuriem palīdz *N. Tuominen*, advokāte,

– Eiropas Komisijas vārdā – *S. Noë* un *M. França*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2019. gada 9. aprīļa tiesas sēdē,

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 501/2013 (2013. gada 29. maijs), ar ko galīgo antidempinga maksājumu, kas ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 990/2011 noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importam, attiecina uz tādu velosipēdu importu, kas nosūtīti no Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas un Tunisijas, neatkarīgi no tā, vai šiem velosipēdiem ir deklarēta Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas vai Tunisijas izcelsme (OV 2013, L 153, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "apstrīdētā regula"), ciktāl šī regula attiecas uz *Kelani Cycles (Pvt) Ltd* un *Creative Cycles (Pvt) Ltd* – diviem velosipēdu ražotājiem eksportētājiem Šrilankā.

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā tiesvedību starp *Trace Sport SAS* un *Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven* (Eindhovenas nodaļas Nodokļu pārvaldes/muitas inspektors, Nīderlande) (turpmāk tekstā – "inspektors") par divu muitas nodevu par Šrilankas izcelsmes un no Šrilankas nosūtītu velosipēdu importu maksājuma pieprasījumu tiesiskumu.

Atbilstošās tiesību normas

Pamatregula

3 Apstrīdētās regulas pieņemšanas laikā tiesību normas, kas reglamentē, kā Eiropas Savienība nosaka antidempinga pasākumus, bija ietvertas Padomes Regulā (EK) Nr. 1225/2009 (2009. gada 30. novembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2009, L 343, 51. lpp., un labojums – OV 2010, L 7, 22. lpp.), ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1168/2012 (2012. gada 12. decembris) (OV 2012, L 344, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "pamatregula").

4 Pamatregulas 13. pants "Pasākumu apiešana" bija formulēts šādi:

"1. Saskaņā ar šo regulu uzlikto antidempinga maksājumu darbības jomu var paplašināt arī attiecībā uz nedaudz pārveidota vai nepārveidota līdzīga produkta importu no trešām valstīm vai uz nedaudz pārveidota līdzīga produkta vai šāda produktu sastāvdaļu importu no valsts, uz kuru attiecas pasākumi, ja notiek šo pasākumu apiešana. Antidempinga maksājumus, kuri nepārsniedz saskaņā ar 9. panta 5. punktu uzlikto atlikušo antidempinga maksājuma likmi, var attiecināt arī uz importu no uzņēmumiem, kas gūst labumu no atsevišķiem maksājumiem valstīs, uz kurām attiecas pasākumi, ja notiek šo pasākumu apiešana. Apiešanu definē kā pārmaiņas tirdzniecības modelī starp trešām valstīm un Kopienu vai starp atsevišķiem uzņēmumiem valstī, kas pakļauta pasākumiem, un Kopienu, kuri izriet no prakses, procesa vai darba un kam bez maksājuma uzlikšanas nav cita pietiekama cēloņa vai ekonomiskā pamatojuma, ja ir pierādījumi, ka maksājuma koriģējošā ietekme mazinās līdzīgo produktu cenu un/vai daudzumu izteiksmē, un ja vajadzības gadījumā saskaņā ar 2. panta noteikumiem ir pierādījumi par dempingu attiecībā uz līdzīgam produktam agrāk noteiktajām normālajām vērtībām.

Pirmajā daļā minētā prakse, process vai darbs, *inter alia*, ietver attiecīgā produkta nelielu pārveidošanu, lai to varētu klasificēt zem [ar] muitas kodiem, kuri parasti nav pakļauti pasākumiem, ar noteikumu, ka šādu pārveidojumu rezultātā nemainās produkta būtiskās īpašības; pasākumiem pakļauta produkta sūtījumu caur trešām valstīm; eksportētāju vai ražotāju veiktu savu tirdzniecības modeļu vai pārdošanas kanālu reorganizāciju valstī, kas pakļauta pasākumiem, lai vēlāk savus produktus eksportētu uz Kopienu caur ražotājiem [ar tādu ražotāju starpniecību], kuri gūst labumu no atsevišķām maksājuma likmēm, kas ir zemākas nekā attiecīgā ražotāja produktiem piemērojamā likme, un 2. punktā norādītajos apstākļos, detaļu montāžu Kopienā vai kādā trešā valstī.

2. Uzskata, ka montāžas operācija Kopienā vai trešā valstī apiet spēkā esošos pasākumus, ja:

a) operācija ir sākusies vai ir ievērojami pieaudzis tās apmērs pēc vai īsi pirms antidempinga izmeklēšanas uzsākšanas, un attiecīgās detaļas nāk no valsts, uz kuru attiecas pasākumi; un

b) detaļas veido 60 % vai vairāk no kopējās samontētā izstrādājuma detaļu vērtības, bet neuzskata, ka notiek pasākumu apiešana, ja montāžas vai nobeiguma apstrādes laikā ievestajām detaļām pievienotā vērtība par 25 % pārsniedz ražošanas izmaksas; un

c) maksājuma korektīvo ietekmi mazina līdzīgo samontēto preču cenas un/vai daudzumi, un ir pierādījumi par dempingu attiecībā uz agrāk noteiktajām līdzīgo vai pielīdzināmo preču normālajām vērtībām.

3. Izmeklēšanu saskaņā ar šo pantu sāk pēc Komisijas priekšlikuma vai pēc dalībvalsts vai ikvienas ieinteresētās puses pieprasījuma, pamatojoties uz pietiekamiem pierādījumiem attiecībā uz 1. punktā izklāstītajiem faktoriem. Izmeklēšanu sāk pēc konsultācijām ar Padomdevēju komiteju ar Komisijas regulu, kurā var būt arī norādījumi muitas dienestiem pakļaut importu reģistrācijai saskaņā ar 14. panta 5. punktu vai arī pieprasīt garantijas. Izmeklēšanu veic Komisija, kurai var palīdzēt muitas dienesti, un izmeklēšanu pabeidz deviņu mēnešu laikā. Ja galīgi noskaidroti fakti attaisno pasākumu darbības jomas paplašināšanu, tad to veic Padome uz Komisijas iesniegta priekšlikuma pamata pēc konsultēšanās ar Padomdevēju komiteju. Priekšlikumu Padome pieņem viena mēneša laikā pēc tam, kad Komisija to ir iesniegusi, ja vien tā ar vienkāršu balsu vairākumu priekšlikumu nenoraida. Paplašinājums stājas spēkā dienā, kad saskaņā ar 14. panta 5. punktu tika ieviesta reģistrācija vai kad tika pieprasītas garantijas. Attiecīgos šās regulas procesuālos noteikumus par izmeklēšanas sākšanu un veikšanu piemēro atbilstīgi šim pantam.

4. Imports nav pakļauts reģistrācijai saskaņā ar 14. panta 5. punktu vai pasākumiem, ja tās tirgo uzņēmumi, kuri gūst priekšrocības no atbrīvojumiem. Atbrīvojumu pieprasījumus, kas pienācīgi pamatoti ar pierādījumiem, iesniedz termiņos, kas noteikti Komisijas regulā, ar kuru sāk izmeklēšanu. Ja apiešanas prakse, process vai darbs notiek ārpus Kopienas, atbrīvojumus var piešķirt tiem attiecīgā produkta ražotājiem, kuri var pierādīt, ka viņi nav saistīti ne ar vienu ražotāju, kas ir pakļauts pasākumiem, un kuri pierāda, ka viņi nav iesaistīti šā panta 1. un 2. punktā definētajā apiešanas praksē. Ja apiešanas prakse, process vai darbs notiek Kopienā, atbrīvojumus var piešķirt tiem importētājiem, kuri var pierādīt, ka viņi nav saistīti ar ražotājiem, kas ir pakļauti pasākumiem.

Šos atbrīvojumus piešķir ar Komisijas lēmumu pēc konsultēšanās ar Padomdevēju komiteju vai ar Padomes lēmumu, ar kuru ievieš pasākumus, un tie paliek spēkā attiecīgajā lēmumā noteiktajā laikposmā un saskaņā ar tajā paredzētajiem nosacījumiem.

[..]"

5 Šīs regulas 18. panta 1. punktā bija paredzēts:

"Gadījumā, ja kāda no ieinteresētajām pusēm atsakās darīt pieejamu vai kā citādi nesniedz nepieciešamo informāciju šajā regulā paredzētajā termiņā vai arī ievērojami kavē izmeklēšanu, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem, var izdarīt pagaidu vai galīgos konstatējumus, pozitīvus vai negatīvus. [..]"

Antidempinga regulas par velosipēdiem un apstrīdētā regula

6 1993. gadā Eiropas Savienības Padome ieviesa galīgo antidempinga maksājumu 30,6 % apmērā Ķīnas izcelsmes velosipēdu importam Savienībā. Pēc tam šis maksājums tika saglabāts tādā pašā apmērā. 2005. gadā minētais maksājums tika palielināts līdz likmei 48,5 % apmērā. Šis maksājums tika saglabāts

pēdējā minētajā apmērā ar Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 990/2011 (2011. gada 3. oktobris), ar ko pēc termiņa beigu pārskata atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1225/2009 11. panta 2. punktam piemēro galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importam (OV 2011, L 261, 2. lpp.).

7 Kad tai tika iesniegts pieprasījums, Komisija 2012. gada 25. septembrī pieņēma Regulu (ES) Nr. 875/2012, ar ko sāk izmeklēšanu par antidempinga pasākumu, kuri ar Īstenošanas regulu Nr. 990/2011 noteikti, nosūtot velosipēdus no Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas un Tunisijas, neatkarīgi no tā, vai tie ir vai nav deklarēti ar izcelsmi Indonēzijā, Malaizijā, Šrilankā un Tunisijā, un ar ko nosaka šā importa reģistrēšanu (OV 2012, L 258, 21. lpp.).

8 Šīs izmeklēšanas rezultātā Padome 2013. gada 29. maijā pieņēma apstrīdēto regulu.

9 No šīs regulas 22. apsvēruma izriet, ka Komisija veica pārbaudes apmeklējumus uz vietas sešās Šrilankas sabiedrībās, kuru vidū bija *Kelani Cycles*.

10 Minētās regulas 35.–42. apsvērumā attiecībā uz Šrilankas sabiedrību sadarbības pakāpi Padome būtībā norādīja, ka tiek uzskatīts, ka no sešām Šrilankas sabiedrībām, kas bija iesniegušas lūgumu piemērot atbrīvojumu atbilstoši pamatregulas 13. panta 4. punktam, tikai trīs sadarbojās. Attiecībā uz šīm trim sabiedrībām, no kurām viena atsauca savu lūgumu piemērot atbrīvojumu un pārējās divas sadarbojās nepietiekami, secinājumi tika balstīti uz pieejamajiem datiem saskaņā ar pamatregulas 18. pantu.

11 Apstrīdētās regulas 58. apsvērumā Padome secināja, ka pastāv pārmaiņas tirdzniecības modelī starp Šrilanku un Savienību pamatregulas 13. panta 1. punkta izpratnē.

12 Apstrīdētās regulas 77.–82. apsvērumā Padome analizēja apiešanas praksi, kas ir pamatā pārmaiņām tirdzniecības modelī starp šo trešo valsti un Savienību.

13 Attiecībā uz pārsūtīšanas praksi šīs regulas 77.–79. apsvērumā ir noteikts:

> "(77) Šrilankas uzņēmumi, kas sākotnēji sadarbojās, [pārskata periodā no 2011. gada 1. septembra līdz 2012. gada 31. augustam] nodrošināja 69 % no kopējā Šrilankas eksporta uz Savienību. Izmeklēšanā pārsūtīšanas prakse netika konstatēta trijos no sešiem uzņēmumiem, kas sākotnēji sadarbojās. Kā norādīts 35. līdz 42. apsvērumā, attiecībā uz pārējo eksportu sadarbības nebija.
>
> (78) Tāpēc, ņemot vērā 58. apsvērumā minētās pārmaiņas tirdzniecības modelī starp Šrilanku un Savienību pamatregulas 13. panta 1. punkta nozīmē un to, ka ne visi Šrilankas ražotāji/eksportētāji izrādīja atsaucību un/vai izmeklēšanā sadarbojās, var secināt, ka šo ražotāju/eksportētāju eksporta apjoms tiek nodrošināts ar pārsūtīšanas praksi.
>
> (79) Tādējādi ir apstiprināts, ka Ķīnas izcelsmes ražojumi tiek pārsūtīti caur Šrilanku."

14 Apstrīdētās regulas 81. un 82. apsvērumā Padome norādīja, ka nav tikusi konstatēta montāžas darbību pastāvēšana pamatregulas 13. panta 2. punkta izpratnē.

15 Apstrīdētās regulas 92., 96. un 110. apsvērumā Padome konstatēja, pirmkārt, ka nav cita iemesla vai ekonomiskā pamatojuma, izņemot vēlmi izvairīties no spēkā esošajiem antidempinga pasākumiem, otrkārt, ka šiem pasākumiem ir samazināta koriģējošā ietekme un, treškārt, dempinga esamību, salīdzinot ar agrāk noteikto normālo vērtību.

16 Šādos apstākļos Padome apstrīdētās regulas 115. apsvērumā secināja, ka pastāv apiešana pamatregulas 13. panta 1. punkta izpratnē, veicot pārsūtīšanas darījumus caur Šrilanku.

17 Atbilstoši apstrīdētās regulas 1. panta 1. punktam Īstenošanas regulas Nr. 990/2011 1. panta 2. punktā paredzētais galīgais antidempinga maksājums 48,5 % apmērā tika paplašināts, attiecinot to uz velosipēdiem, kas nosūtīti no Šrilankas, neatkarīgi no tā, vai tiem ir deklarēta šīs valsts izcelsme. Apstrīdētās regulas 1. panta 3. punktā ir paredzēta paplašināto maksājumu iekasēšana par šo pašu importu, kas reģistrēts saskaņā ar Regulu Nr. 875/2012.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

18 Laikposmos attiecīgi no 2012. gada 27. septembra līdz 15. oktobrim un no 2013. gada 13. februāra līdz 21. maijam ieskaitot divi muitas pārstāvji, rīkodamies Francijā reģistrēta velosipēdu importētāja, proti, *Trace Sport*, vārdā un uzdevumā, Nīderlandē sagatavoja deklarācijas par preču laišanu brīvā apgrozībā attiecībā uz velosipēdiem, kuri nosūtīti no Šrilankas. Visās šajās deklarācijās tieši Šrilankas ražotāji eksportētāji, proti, attiecīgi *Kelani Cycles* vai *Creative Cycles*, bija deklarēti kā šo velosipēdu eksportētāji.

19 Pēc pēcmuitošanas pārbaudēm par minēto deklarāciju spēkā esamību inspektors uzskatīja, ka antidempinga maksājums 48,5 % apmērā ir jāmaksā par velosipēdiem, kas deklarēti laišanai brīvā apgrozībā laikposmā no 2012. gada 27. septembra līdz 2013. gada 5. jūnijam ieskaitot.

20 Tādējādi 2014. gada 27. februārī un 29. aprīlī inspektors izdeva divus maksājuma pieprasījumus par summām attiecīgi 229 990,88 EUR un 234 275,37 EUR apmērā.

21 Ar diviem 2015. gada 24. septembra lēmumiem inspektors apstiprināja šos maksājuma pieprasījumus un noraidīja sūdzības, ko par tiem bija iesniegusi *Trace Sport*.

22 Iesniedzējtiesā *Trace Sport* apstrīd šos divus lēmumus.

23 Šī tiesa uzsver, ka, pretēji tam, ko tajā apgalvo *Trace Sport*, apstrīdētā regula ir piemērojama pamatlietai.

24 Savukārt minētā tiesa šaubās par šīs regulas spēkā esamību, ņemot vērā 2017. gada 26. janvāra sprieduma *Maxcom*/*City Cycle Industries* (C-248/15 P, C-254/15 P un C-260/15 P, EU:C:2017:62) argumentus, ko *Trace Sport* tajā norāda. *Trace Sport* uzskata, ka Padome no tās rīcībā esošās informācijas nevarēja secināt, ka bija veikts pārsūtīšanas darījums Šrilankas mērogā, nevis ka *Kelani Cycles* un *Creative Cycles* bija iesaistīti šādos darījumos. Tiesas sēdē, kas notika tajā pašā tiesā, *Trace Sport* turklāt esot uzsvērusi, ka ir lūgusi Komisijai to uzklausīt, lai iesniegtu dokumentus, ko sākotnēji iesniegusi *Kelani Cycles*; Komisija esot atteikusies ņemt šo lūgumu vērā.

25 Iesniedzējtiesa vērš uzmanību uz to, ka apstrīdētās regulas 39. un 42. apsvērumā tika pausts uzskats, ka *Kelani Cycles* nav sadarbojusies, savukārt ir jāuzskata, ka *Creative Cycles*, kas nav skaidri minēta šajā regulā, ir to Šrilankas ražotāju eksportētāju vidū, kuri norādīti minētās regulas 78. apsvērumā un kuri neizrādīja atsaucību. Secinājumu, ka šie ražotāji eksportētāji piedalījās pārsūtīšanas darījumos, Padome esot pamatojusi ar konstatējumu par pārmaiņām tirdzniecības modelī starp Šrilanku un Savienību un minēto ražotāju eksportētāju nesadarbošanos. 2017. gada 26. janvāra spriedumā *Maxcom*/*City Cycle Industries* (C-248/15 P, C-254/15 P un C-260/15 P, EU:C:2017:62) Tiesa esot atzinusi, ka Padome no tās rīcībā esošās informācijas nevar juridiski korekti secināt, ka pastāvētu pārsūtīšanas prakse Šrilankas mērogā. Pēc iesniedzējtiesas uzskatiem, secinājums, ko Tiesa izdarījusi minētajā spriedumā attiecībā uz ražotāju eksportētāju *City Cycle Industries*, esot spēkā arī attiecībā uz *Kelani Cycles* un *Creative Cycles*.

26 Tomēr norādot, ka apstrīdētās regulas 1. panta 1. un 3. punkts ir atcelts tikai attiecībā uz *City Cycle Industries* un ka saskaņā ar 2016. gada 4. februāra sprieduma *C & J Clark International* un *Puma* (C-659/13 un C-34/14, EU:C:2016:74) 185. punktu šī atcelšana nenozīmē, ka šī regula nebūtu spēkā arī attiecībā uz citiem ražotājiem eksportētājiem, iesniedzējtiesa uzskata, ka ir nepieciešams uzdot jautājumu Tiesai par šīs regulas spēkā esamību attiecībā uz *Kelani Cycles* un *Creative Cycles*.

27 Šajos apstākļos *Rechtbank Noord-Holland* (Ziemeļholandes tiesa, Nīderlande) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai [apstrīdētā] regula ir spēkā, ciktāl tā attiecas uz ražotāju eksportētāju *Kelani Cycles*?

2) Vai [apstrīdētā] regula ir spēkā, ciktāl tā attiecas uz ražotāju eksportētāju *Creative Cycles*?"

Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

28 Tiesai iesniegtajos apsvērumos Nīderlandes valdība, Padome un Komisija pauž šaubas par šī lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību saistībā ar judikatūru, kas izriet no 1994. gada 9. marta sprieduma *TWD Textilwerke Deggendorf* (C-188/92, EU:C:1994:90, 13., 14. un 16. punkts), 2001. gada 15. februāra sprieduma *Nachi Europe* (C-239/99, EU:C:2001:101, 30. un 37. punkts), kā arī 2016. gada 4. februāra sprieduma *C & J Clark International* un *Puma* (C-659/13 un C-34/14, EU:C:2016:74, 56. punkts), jo *Trace Sport* bez šaubām esot varējusi celt Savienības tiesā prasību atcelt apstrīdēto regulu atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai.

29 Šajā ziņā no pastāvīgās judikatūras izriet, ka vispārējais princips, kas nodrošina ikvienai personai tiesības pret šai personai nelabvēlīgu valsts pasākumu celtas prasības ietvaros atsaukties uz šī pasākuma pamatā esoša Savienības tiesību akta spēkā neesamību, neliedz attiecībā uz šīm tiesībām izvirzīt nosacījumu, ka attiecīgajai personai nav bijis tiesību tieši prasīt Savienības tiesai atcelt šo pasākumu atbilstoši LESD 263. pantam. Tomēr tikai gadījumā, ja var tikt uzskatīts, ka persona neapšaubāmi būtu varējusi pieņemami prasīt atcelt attiecīgo aktu, šai personai ir liegts kompetentajā valsts tiesā atsaukties uz attiecīgā akta spēkā neesamību (spriedums, 2016. gada 4. februāris, *C & J Clark International* un *Puma*, C-659/13 un C-34/14, EU:C:2016:74, 56. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

30 Tādējādi tikai gadījumā, ja varētu tikt uzskatīts, ka *Trace Sport* neapšaubāmi būtu bijis *locus standi* attiecībā uz prasību atcelt apstrīdēto regulu atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai, tai būtu liegts iesniedzējtiesā atsaukties uz šīs regulas spēkā neesamību.

31 Uzreiz jākonstatē, ka tieši atbilstoši kompetento valsts iestāžu pieņemtajiem tiesību aktiem antidempinga maksājumu, kas bija paplašināti ar apstrīdēto regulu, veikšana ir prasīta attiecīgajiem uzņēmējiem, piemēram, *Trace Sport*. Tādējādi nevar tikt uzskatīts, ka šajā regulā acīmredzami nav paredzēti īstenošanas pasākumi LESD 263. panta ceturtās daļas pēdējās teikuma daļas izpratnē (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2018. gada 18. oktobris, *Rotho Blaas*, C-207/17, EU:C:2018:840, 38. un 39. punkts).

32 Līdz ar to tikai tad, ja varētu uzskatīt, ka apstrīdētā regula neapšaubāmi skar tādus importētājus kā *Trace Sport* tieši un individuāli LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē, šīm personām tiktu liegts atsaukties uz šo regulu spēkā neesamību iesniedzējtiesās.

33 Šajā ziņā jānorāda, ka regulām, ar kurām ir ieviests antidempinga maksājums, ir normatīvs raksturs tādā ziņā, ka tās attiecas galvenokārt uz konkrētiem tirgus dalībniekiem (spriedums, 2016. gada 4. februāris, *C & J Clark International* un *Puma*, C-659/13 un C-34/14, EU:C:2016:74, 58. punkts un tajā minētā judikatūra).

34 To pašu iemeslu dēļ tas pats attiecas uz tādu regulu, kāda ir apstrīdētā regula, ar ko antidempinga maksājums ir paplašināts apiešanas prakses dēļ. Proti, šādas regulas mērķis ir paplašināt tāda ar regulu ieviesta antidempinga maksājuma, kāds ir minēts iepriekšējā punktā, [piemērošanas] jomu.

35 Tomēr no Tiesas judikatūras izriet, ka regula, ar ko ir ieviests antidempinga maksājums, var skart uzņēmēju tieši un individuāli. Tādējādi judikatūrā Tiesa ir identificējusi atsevišķas saimnieciskās darbības subjektu kategorijas, kuras regula, ar ko nosaka antidempinga maksājumus, var skart individuāli, neietekmējot iespēju, ka citi uzņēmēji tiek skarti individuāli tādu īpašību dēļ, kas tiem ir raksturīgas un kas tos atšķir no visām citām personām (spriedums, 2016. gada 4. februāris, *C & J Clark International* un *Puma*, C-659/13 un C-34/14, EU:C:2016:74, 59. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 1991. gada 16. maijs, *Extramet Industrie*/Padome, C-358/89, EU:C:1991:214, 16. punkts).

36 Saskaņā ar Tiesas judikatūru regula, ar ko ir ieviests antidempinga maksājums, var individuāli skart, pirmkārt, tos attiecīgās preces ražotājus un eksportētājus, kuri tiek vainoti dempingā, izmantojot to komercdarbības datus, otrkārt, tos minētās preces importētājus, kuru tālākpārdošanas cenas ir tikušas ņemtas vērā eksporta cenas veidošanā un kurus tādējādi skar konstatējumi par dempinga esamību, kā arī, treškārt, tos importētājus, kuri ir saistīti ar attiecīgās preces eksportētājiem, it īpaši, ja eksporta cena ir tikusi aprēķināta no šo importētāju piemērotās tālākpārdošanas cenas Savienības tirgū, un gadījumā, kad pats antidempinga maksājums ir aprēķināts, izmantojot šīs tālākpārdošanas cenas (spriedums, 2016. gada 4. februāris, *C & J Clark International* un *Puma*, C-659/13 un C-34/14, EU:C:2016:74, 60.–62. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

37 No šīs judikatūras izriet, ka ar pašu importētāja statusu, pat ja tas ir saistīts ar attiecīgās preces eksportētājiem, nevar būt pietiekami, lai tiktu uzskatīts, ka importētāju individuāli skar regula, ar ko ir ieviests antidempinga maksājums. Gluži pretēji, lai individualizētu importētāju – pat tādu, kurš ir saistīts ar minētajiem eksportētājiem, – ir jāpierāda, ka tā dati par komercdarbību ir ņemti vērā, konstatējot, ka pastāv dempings, vai, ja tāda nav, ir jāpierāda citas īpašības, kas tam ir raksturīgas un kas to atšķir no visām citām personām.

38 Ņemot vērā minēto judikatūru, nevar izslēgt, ka var tikt uzskatīts, ka, pierādot, ka pastāv atsevišķas īpašības, kas tam ir raksturīgas un kas to atšķir no visām citām personām, attiecīgās preces importētāju individuāli skar regula, ar kuru antidempinga maksājums ir paplašināts apiešanas prakses dēļ – kāda ir apstrīdētā regula.

39 Tiesai iesniegtajos apsvērumos Nīderlandes valdība, Padome un Komisija apgalvoja, ka *Trace Sport* gadījumā tas tā ir. Šajā ziņā tās uzsver, ka, pirmkārt, *Trace Sport* ir Francijā reģistrēta sabiedrība, kuras īpašniekam – fiziskai personai – ar ārzonas sabiedrību starpniecību pieder 50 % kapitāldaļu gan *Kelani Cycles*, gan *Creative Cycles*. Pēdējās minētās sabiedrības, kas ir ražotāji eksportētāji, neapšaubāmi varot pieņemami celt prasību atcelt apstrīdēto regulu. Turklāt *Kelani Cycles* esot izveidota, lai tās uzdevumā pārņemtu *Creative Cycles* darbības. Otrkārt, *Trace Sport* esot iepazinusies ar izmeklēšanu attiecībā uz *Kelani Cycles*, par ko liecinot tās veltīgais mēģinājums iesniegt Komisijai atsevišķus dokumentus, ko *Kelani Cycles* bija iepriekš iesniegusi šajā iestādē.

40 Turklāt Komisija liek saprast, ka *Trace Sport*, kā arī *Kelani Cycles* un *Creative Cycles* ir iesaistītas krāpšanā muitas nodevu un antidempinga maksājumu jomā.

41 Šie apstākļi – ja tos uzskata par pierādītiem – nevar būt pietiekami, lai uzskatītu, ka apstrīdētā regula neapšaubāmi būtu individuāli skārusi *Trace Sport* LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē.

42 Proti, ja *Trace Sport* ir pamatlietā aplūkoto preču importētāja, tā tomēr nav piedalījusies izmeklēšanā un apstrīdētajā regulā ne reizi nav minēta. Ar to vien, ka tā ir iepazinusies ar izmeklēšanu attiecībā uz *Kelani Cycles* un ka tā acīmredzot ir dalījusies ar pēdējo minēto sabiedrību atsevišķā informācijā, nevar būt pietiekami, lai uzskatītu, ka *Trace Sport* piemīt īpašības, kas tai ir raksturīgas un kas to atšķir no visām citām personām.

43 *Trace Sport* pamatlietā aplūkoto preču importētājas statuss un tās iespējamā piederība tai pašai grupai, kurai pieder ražotājs eksportētājs, kurš ir piedalījies izmeklēšanā, nevar likt izdarīt citādu secinājumu, ņemot vērā šī sprieduma 37. un 38. punktā ietvertos apsvērumus.

44 Ievērojot iepriekš minētos apsvērumus, ir jāsecina, ka Tiesas rīcībā esošā informācija neļauj uzskatīt, ka *Trace Sport* neapšaubāmi būtu tiesības celt prasību atcelt apstrīdēto regulu atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai.

45 No tā izriet, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemams.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

46 Ar saviem jautājumiem, kuri jāizskata kopā, tiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai apstrīdētā regula ir spēkā neesoša, ciktāl tā attiecas uz velosipēdu, kas nosūtīti no Šrilankas, importu, neatkarīgi no tā, vai tiem ir deklarēta šīs valsts izcelsme.

47 Iesākumā vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru kopējās tirdzniecības politikas jomā, it īpaši tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā, Savienības iestādēm ir plaša rīcības brīvība pārbaudāmo ekonomisko, politisko un tiesisko situāciju sarežģītības dēļ. Pārbaudot šādu vērtējumu, tiesai ir tikai jāveic pārbaude attiecībā uz to, vai ir ievēroti procesuālie noteikumi, vai apstrīdētās izvēles izdarīšanai izmantotie fakti ir patiesi, vai šo faktu vērtējumā nav pieļautas acīmredzamas kļūdas un vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras (spriedumi, 2012. gada 16. februāris, Padome un Komisija/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*, C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78, 63. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra, un 2017. gada 26. janvāris, *Maxcom*/*City Cycle Industries*, C-248/15 P, C-254/15 P un C-260/15 P, EU:C:2017:62, 56. punkts).

48 Turpinājumā attiecībā uz apiešanas pierādīšanas pienākumu saskaņā ar pamatregulas 13. panta 1. punktu antidempinga pasākumu apiešanas esamība ir pierādīta, ja ir izpildīti četri kritēriji. Pirmkārt, ir jābūt pārmaiņām tirdzniecības modelī starp trešo valsti un Savienību vai arī starp uzņēmumiem valstī, uz kuru attiecas Savienības pasākumi. Otrkārt, šīs pārmaiņas ir jāizraisa praksei, procesam vai darbam, kam bez maksājuma uzlikšanas nav cita pietiekama cēloņa vai ekonomiskā pamatojuma. Treškārt, ir jābūt apstākļiem, kas pierāda, ka Savienības rūpniecībai tiek nodarīts kaitējums vai ka tiek mazināta antidempinga maksājumu koriģējošā ietekme. Ceturtkārt, ir jāpastāv dempinga esamības pierādījumiem.

49 Saskaņā ar šīs regulas 13. panta 3. punktu Komisijai ir pienākums uzsākt izmeklēšanu, pamatojoties uz pierādījumiem, kuri pirmšķietami norāda uz apiešanas prakses esamību. Saskaņā ar Tiesas judikatūru ar šo tiesību normu ir noteikts princips, saskaņā ar kuru apiešanas pierādīšanas pienākums ir noteikts Savienības iestādēm (spriedums, 2017. gada 26. janvāris, *Maxcom*/*City Cycle Industries*, C-248/15 P, C-254/15 P un C-260/15 P, EU:C:2017:62, 58. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

50 Visbeidzot, ņemot vērā pamatregulas 18. pantu un Tiesas judikatūru, ir jāatgādina, ka gadījumā, kad daļa no ražotājiem eksportētājiem vai tie visi nesadarbojas vai arī nesadarbojas pietiekami, Savienības iestādēm ir atļauts pamatoties uz atbilstošu netiešu pierādījumu kopumu, kas ļauj konstatēt apiešanu, precizējot, ka šiem netiešajiem pierādījumiem ir jāpierāda, ka ir izpildīti šīs regulas 13. panta 1. punktā minētie četri nosacījumi, kuri ir izklāstīti šī sprieduma 48. punktā. Savukārt nav nekādas tiesiskas prezumpcijas, kas ļautu tieši secināt ieinteresētās personas nesadarbošanos saistībā ar šādas apiešanas esamību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 26. janvāris, *Maxcom*/*City Cycle Industries*, C-248/15 P, C-254/15 P un C-260/15 P, EU:C:2017:62, 65., 66., 68. un 69. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

51 Šajā gadījumā attiecībā uz antidempinga pasākumu apiešanas praksi, veicot pārsūtīšanas darījumus caur Šrilanku, Padome otro no šī sprieduma 48. punktā atgādinātajiem četriem nosacījumiem ir aplūkojusi apstrīdētās regulas 77.–79. apsvērumā. Šīs regulas 77. apsvērumā Padome vispirms ir norādījusi, ka saistībā ar trim no sešām sabiedrībām, kas sākotnēji izmeklēšanā sadarbojās, tādējādi nav atklātas pārsūtīšanas darbības. Attiecībā uz pārējo eksportu uz Savienību Padome ir precizējusi, ka netika panākta nekāda sadarbība. Turpinājumā minētās regulas 78. apsvērumā Padome ir norādījusi, pirmkārt, ka pastāv pārmaiņas tirdzniecības modelī starp Šrilanku un Savienību, kas tikušas pierādītas minētās regulas 58. apsvērumā, un, otrkārt, ka ne visi Šrilankas ražotāji eksportētāji izrādīja atsaucību un sadarbojās. No tā Padome secināja, ka šo ražotāju eksportētāju eksports uz Savienību varēja tikt "iekļauts" pārsūtīšanas darbībās. Visbeidzot apstrīdētās regulas 79. apsvērumā Padome konstatēja, ka ir apstiprinātas Ķīnas izcelsmes preču pārsūtīšanas darbības caur Šrilanku.

52 Secinājums attiecībā uz pārsūtīšanas darbību esamību tādējādi attiecas uz visiem ražotājiem eksportētājiem, kuri ir atteikušies sadarboties, un ir balstīts uz dubultu konstatējumu, proti, pirmkārt, ka pastāv pārmaiņas tirdzniecības modelī un, otrkārt, ka daļa no ražotājiem eksportētājiem nav sadarbojušies.

53 Šis dubultais konstatējums neļauj secināt, ka pastāvētu pārsūtīšanas prakse Šrilankas mērogā. Proti, pirmkārt, Padome to, ka pastāv šāda prakse, nevarēja juridiski korekti secināt, balstīdamās tikai uz to, ka daļa no ražotājiem eksportētājiem nav sadarbojušies. Otrkārt, tā kā pārmaiņas tirdzniecības modelī ir pirmais no četriem nosacījumiem, kam ir jābūt izpildītiem, lai varētu juridiski korekti pierādīt apiešanas esamību, Padome nevarēja pamatoties uz šīs esamības konstatējumu kā uz netiešu pierādījumu tam, ka ir pārbaudīts otrais no šiem četriem nosacījumiem, saskaņā ar kuru šādām pārmaiņām ir jāizriet no apiešanas darbībām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 26. janvāris, *Maxcom/City Cycle Industries*, C-248/15 P, C-254/15 P un C-260/15 P, EU:C:2017:62, 76.–78. punkts).

54 Tādējādi uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka apstrīdētā regula nav spēkā, ciktāl tā attiecas uz velosipēdu, kas nosūtīti no Šrilankas, importu, neatkarīgi no tā, vai tiem ir deklarēta šīs valsts izcelsme.

Par tiesāšanās izdevumiem

55 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 501/2013 (2013. gada 29. maijs), ar ko galīgo antidempinga maksājumu, kas ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 990/2011 noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importam, attiecina uz tādu velosipēdu importu, kas nosūtīti no Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas un Tunisijas, neatkarīgi no tā, vai šiem velosipēdiem ir deklarēta Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas vai Tunisijas izcelsme, nav spēkā, ciktāl tā attiecas uz velosipēdu, kas nosūtīti no Šrilankas, importu, neatkarīgi no tā, vai tiem ir deklarēta šīs valsts izcelsme.

[Paraksti]